

der er særlig store arbejdsmiljøproblemer, og som beskæftigelsesministeren for lidt siden redegjorde for, fastlagde vi i 2002 fire områder, nemlig alvorlige ulykker, tunge løft, ensomt gentaget arbejde, psykisk arbejdsmiljø.

Det arbejde vil naturligvis også fortsætte. Her er det klart, at vi som politikere har behov for, at der kommer nogle sagkyndige og giver os et input til, hvor man mener, der er størst behov for en indsats på arbejdsmiljøet, og den prioritering vil vi selvfølgelig diskutere med partierne omkring arbejdsmiljøreformen.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at når vi ønsker at gøre noget godt for arbejdsmiljøet, er det naturligvis ikke alene af hensyn til at blive verdens mest konkurrencedygtige samfund, det er naturligvis også af hensyn til de enkelte arbejdstagere. Det skal være sikkert at gå på job, hvis vi skal sikre os, at så mange mennesker som overhovedet muligt faktisk har et job og dermed bidrager både til deres egen mentale indstilling og til samfundsøkonomien. Og ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak!

Charlotte Antonsen (V):

... så skal jeg – undskyld! – så har jeg et forslag til vedtagelse ...

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, det vil vi jo også gerne høre.

Charlotte Antonsen (V):

... som jeg må læse op, tak.

På vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Konservative og Radikale Venstre skal jeg oplæse følgende udkast til forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer med tilfredshed, at regeringen har gennemført en gennemgribende arbejdsmiljøreform, som har medført, at arbejdsmiljøsystemet er afbureaukratiseret og effektiviseret. Arbejdsmiljøindsatsen flytter fokus fra brancher til en målrettet indsats mod de dårligste virksomheder. Samtlige virksomheder skal have screenet arbejdsmiljøet inden for en kortere årrække, og virksomheder med behov for rådgivning får pligt til autoriseret rådgivning.

Folketinget konstaterer, at beskæftigelsesministeren i overensstemmelse med den politiske

aftale om arbejdsmiljøreformen skal sikre, at prioriteringen til og med 2005 bliver fulgt op af en ny prioritering, således at arbejdsmiljøindsatsen hele tiden er rettet mod de væsentligste arbejdsmiljøproblemer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 11).

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Nu vil jeg ikke spørge fru Charlotte Antonsen, hvad »ensomt gentaget arbejde« er, men det kunne ellers være ret interessant at få at vide.

Jeg vil spørge til screeningen i stedet for, for det er en ting, der ligger os på sinde. Vi har ikke noget imod, at man foretager en screening af landets virksomheder, hvis det foregår på en ordentlig måde og man inddrager de ansatte i arbejdet.

Hvordan ville Venstre sikre sig, at den screening foregår på en sådan måde, at man finder ud af, hvordan det psykosociale arbejdsmiljø er – det er jo et af de fire prioriterede områder – når nu man ikke skal tale med de ansatte? Arbejdstilsynet har ingen pligt til at tale med de ansatte. De kan komme og se, om der er orden på værkstedet, men der er ikke noget som helst i screeningskravene om, at de skal kontakte sikkerhedsrepræsentanten, tillidsrepræsentanten eller nogen som helst andre. Og mon Venstre tror på, at det så er direktøren, der siger: Ja, og vi har vist også nogle psykosociale arbejdsmiljøproblemer – dem tror jeg også lige vi er nødt til at snakke med nogen om? Er man virkelig så naiv, at man tror på sådan en gang gas?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Hr. Bjarne Laustsen er som sædvanlig sur. Det kan jeg godt forstå, for det må være lidt trist at være socialdemokrat i disse dage.

Som hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, så er det Arbejdstilsynet, der står for screeningen. Det er altså hverken beskæftigelsesministeren eller Venstres ordfører, der går rundt sammen med arbejdsgiveren. Det, det drejer sig om, er, at myndighederne, Arbejdstilsynet, som man jo tidligere har haft nok så stor tillid til hos Socialdemokratiet, kommer på uanmeldt besøg for at sikre sig, at tingene er i orden, og så er det klart, at man jo ikke kan lave et uanmeldt besøg, hvis man ringer i forvejen til tillidsrepræsentanten og siger: Kan du på næste mandag? Det er jo meningsløst. Så jeg opfatter det bare som at kaste grus i maskineriet.